ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 2000 *

Στην υπόθεση T-268/99,

Federation nationale d'agriculture biologique des regions de France (FNAB), με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

Syndicat europeen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab), με έδρα το Παρίσι,

Est Distribution Biogam SARL, με έδρα το Château-Salins (Γαλλία),

εκπροσωπούμενοι από τον D. Leermakers, δικηγόρο Βρυξελλών και Λουξεμβούργου, και τον C. Hatton, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των De Meester και Oostvogels, 5, place du Théâtre,

προσφεύγοντες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους F. Anton και J. Monteiro, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1804/1999 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, για συμπλήρωση, για τα κτηνοτροφικά προϊόντα, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2092/91 περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής (ΕΕ L 222, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

II - 2896

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Παρουσίαση των προσφευγόντων

1 Η Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB) είναι μια ομοσπονδία στην οποία μετέχουν, «μέσω της συμμετοχής τους στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, ενώσεις συνδικαλιστικών οργανώσεων ή οργανώσεις παραγωγών που επιδιώκουν συνδικαλιστικούς σκοπούς, οι οποίες την απαρτίζουν, οι βιοκαλλιεργητές όλων των περιοχών της Γαλλίας» (καταστατικό της FNAB, άρθρο 1). Στη FNAB μετέχουν πάνω από 20 περιφερειακές ενώσεις βιοκαλλιεργητών, των οποίων το ποσοστό αντιπροσωπευτικότητας φτάνει το 70 % των Γάλλων παραγωγών βιολογικών προϊόντων.

2 Το Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab) αποτελεί «ένωση στην οποία μετέχουν οι παραγωγοί, παρασκευαστές και διανομείς προϊόντων που ασκούν δραστηριότητα στο πλαίσιο της βιολογικής καλλιέργειας» (καταστατικό του Setrab, άρθρο 4). Η ένωση αυτή έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την προαγωγή των αξιών της βιολογικής καλλιέργειας (καταστατικό του Setrab, άρθρα 4 και 5). Το Setrab έχει πάνω από 70 μέλη.

3 Η Est Distribution Biogam (στο εξής: Biogam) είναι εταιρία εγκατεστημένη στη Λορένη από το 1975, η οποία έχει ως αντικείμενο «την αγορά, τη μεταποίηση, την αποθήκευση, τη μεταφορά και τη διανομή γεωργικών προϊόντων ή προϊόντων γεωργικής προελεύσεως, ειδικότερα εκείνων που προέρχονται από βιολογική καλλιέργεια» (καταστατικό της Biogam, άρθρο 2). Τα προϊόντα αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, το βιολογικό τυρί και το βιολογικό γιαούρτι που διατίθενται στο εμπόριο υπό το σήμα Biogam.

Το ιστορικό της διαφοράς

4 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής (ΕΕ L 198, σ. 1), επιτρέπει την εμπορία των γεωργικών προϊόντων και των ειδών διατροφής που φέρουν ενδείξεις παραπέμπουσες στον βιολογικό τρόπο παραγωγής μόνον εφόσον έχουν παραχθεί σύμφωνα με τους κανόνες παραγωγής που προβλέπονται στον κανονισμό. Ο κανονισμός 2092/91 είχε εφαρμογή αποκλειστικά στα φυτικά ή φυτικής προελεύσεως προϊόντα.

5 Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2092/91 διευρύνθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1804/1999 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, για συμπλήρωση, για τα κτηνοτροφικά προϊόντα, του κανονισμού 2092/91 (ΕΕ L 222, σ. 1).

6 Ο ως άνω τροποποιηθείς κανονισμός 2092/91 εφαρμόζεται στα προϊόντα φυτικής και ζωικής προελεύσεως. Σύμφωνα με τον κανονισμό 2092/91, τις ενδείξεις που περιέχονται στην επισήμανση, στο διαφημιστικό υλικό ή στα εμπορικά έγγραφα και τις οποίες ο καταναλωτής θεωρεί ως αναφορά στον βιολογικό τρόπο παραγωγής μπορούν να φέρουν μόνο τα προϊόντα που παρήχθησαν σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό.

7 Το άρθρο 2 του κανονισμού 2092/91, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα προϊόν θεωρείται ότι φέρει ενδείξεις που αναφέρονται στον βιολογικό τρόπο παραγωγής όταν στη σήμανση, τη διαφήμιση ή τα εμπορικά έγγραφα, το προϊόν, τα συστατικά του ή οι πρώτες ύλες ζωοτροφών χαρακτηρίζονται από τις ενδείξεις που χρησιμοποιούνται σε κάθε

κράτος μέλος και επιτρέπουν στον αγοραστή να συμπεραίνει ότι το προϊόν, τα συστατικά του ή οι πρώτες ύλες παρήχθησαν σύμφωνα με τους κανόνες παραγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 6 και, ειδικότερα με τους εξής όρους ή με τα συνήθως χρησιμοποιούμενα παράγωγά τους, (όπως βιο-, οικο- κ.λπ.) ή συντμήσεις αυτών, μόνο ή σε συνδυασμό, εφόσον οι εν λόγω όροι δεν εφαρμόζονται σε γεωργικά προϊόντα που περιέχονται σε τρόφιμα ή πρώτες ύλες ζωοτροφών ή προφανώς δεν έχουν καμία σχέση με τον τρόπο παραγωγής:

(...)

— στα γαλλικά: biologique,

(...)».

8 Το Συμβούλιο θεώρησε ότι έπρεπε να προβλέψει μια μεταβατική περίοδο «ώστε να μπορέσουν οι δικαιούχοι σημάτων να προσαρμόσουν την παραγωγή τους στις προδιαγραφές της βιολογικής γεωργίας (...)» (αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 1804/1999).

9 Έτσι, το άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού 1804/1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη διάταξη) ορίζει τα εξής:

«Στο άρθρο 5 [του κανονισμού 2092/91], παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

"3α. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1, 2 και 3, τα σήματα τα οποία φέρουν ένδειξη αναφερόμενη στο άρθρο 2, μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται, έως την 1η Ιουλίου 2006, στη σήμανση και διαφήμιση προϊόντων που δεν συμμορφούνται προς τον παρόντα κανονισμό, υπό τον όρο ότι:

— το σήμα κατατέθηκε πριν από τις 22 Ιουλίου 1991 — και, στη Φινλανδία, την Αυστρία και τη Σουηδία, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995 — και είναι σύμφωνο προς την πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων [ΕΕ L 40, σ. 1· οδηγία τροποποιηθείσα με την απόφαση 92/10/ΕΟΚ (ΕΕ L 6, σ. 35)]

και

— το σήμα αναπαράγεται πάντοτε με τη σαφή, εμφανή και ευανάγνωστη ένδειξη ότι τα προϊόντα δεν παράγονται με το βιολογικό τρόπο που περιγράφεται στον παρόντα κανονισμό".»

10 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, λόγω της προσβαλλομένης διατάξεως, οι καταναλωτές θεωρούν ότι μπορούν να αντικαταστήσουν πραγματικά βιολογικά προϊόντα από προϊόντα που αποκαλούνται «bio» μολονότι δεν προέρχονται από τη βιολογική γεωργία. Η προσβαλλόμενη διάταξη επιτρέπει έτσι την προσέλκυση της πελατείας των βιολογικών προϊόντων.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

11 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Νοεμβρίου 1999, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

12 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη,

— να αναγνωρίσει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, σημείο 7, του κανονισμού 1804/1999 παρέκκλιση μπορεί να αποσπαστεί από τον κανονισμό και να ακυρώσει την παρέκκλιση αυτή,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

13 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιανουαρίου 2000, το Συμβούλιο προέβαλε, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου.

14 Με την ένστασή του, το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

15 Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου στις 3 Απριλίου 2000.

16 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 26 Απριλίου, 28 Απριλίου και 16 Μαΐου 2000, η Danone SA, εταιρία ισπανικού δικαίου, η Compagnie Gervais Danone, εταιρία γαλλικού δικαίου, και η CLESA SA, εταιρία ισπανικού δικαίου, ζήτησαν να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Ιουλίου 2000, η Επιτροπή και η SKW Biosystems GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, ζήτησαν επίσης να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

Επί του παραδεκτού

17 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το

Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) θεωρεί ότι, εν προκειμένω, έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και ότι παρέλκει η προφορική διαδικασία.

Επιχειρήματα των διαδίκων

18 Το Συμβούλιο προβάλλει το απαράδεκτο της προσφυγής λόγω, αφενός, της φύσεως της προσβαλλομένης διατάξεως και, αφετέρου, του γεγονότος ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες.

19 Πρώτον, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αποτελεί πράξη γενικής ισχύος. Συγκεκριμένα, κατά το Συμβούλιο, η προσβαλλόμενη διάταξη εφαρμόζεται σε αντικειμενικά καθοριζόμενες καταστάσεις και σκοπεί την παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων έναντι κατηγορίας προσώπων προσδιοριζομένης κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, Τ-482/93, Weber κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609).

20 Δεύτερον, το Συμβούλιο τονίζει ότι η προσβαλλόμενη διάταξη δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες. Όσον αφορά καταρχάς τη Biogam, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η προσβαλλόμενη διάταξη ευνοεί τη μεταστροφή της πελατείας της εταιρίας αυτής υπέρ της Danone, η Biogam τελεί στην ίδια κατάσταση που τελεί και κάθε άλλος παραγωγός ο οποίος μεταποιεί και διανέμει προϊόντα παραγόμενα σύμφωνα με τον βιολογικό τρόπο παραγωγής. Όσον αφορά τη FNAB και το Setrab, το Συμβούλιο τονίζει ότι δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι βρίσκονται σε θέση διαπραγματευτή ο οποίος εθίγη από την προσβαλλόμενη διάταξη. Ο κανονισμός 1804/1999 αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως στο πλαίσιο του Συμβουλίου και εκδόθηκε από αυτό, οπότε οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι συμμετέσχον στην κατάρτισή του. Δεν μπορούν συνεπώς να εξατομικευτούν λόγω του ότι θίγονται τα συμφέροντά τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψη 21 έως 24). Επιπλέον, η FNAB και το Setrab δεν

μπορούν να ισχυρίζονται ότι υποκαθιστούν τα μέλη τους τα οποία έχουν δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995, T-447/93 έως T-449/93, AITEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1971, σκέψη 62). Το Συμβούλιο εξηγεί συναφώς ότι η προσβαλλόμενη διάταξη δεν θίγει τα μέλη της FNAB και του Setrab λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων ή λόγω πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 1996, C-209/94 P, Buralux κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-615, σκέψη 25· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1998, T-135/96, UEAPME κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2335). Το γεγονός ότι κάποιο μέλος της FNAB και του Setrab είναι ανταγωνιστής της Danone δεν συνεπάγεται ότι αυτό τελεί σε ειδική πραγματική κατάσταση που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

21 Τέλος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, αν δεν είχε περιλάβει την παρέκκλιση που εμφαίνεται στην προσβαλλόμενη διάταξη, οι επιχειρηματίες που διαθέτουν στο εμπόριο με σήμα «bio» ή «éco» προϊόντα που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του κανονισμού 2092/91 θα είχαν οπωσδήποτε προσβάλει τον κανονισμό 1804/1999 (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853).

22 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την άποψη του Συμβουλίου και υποστηρίζουν ότι η προσφυγή τους είναι παραδεκτή.

23 Πρώτον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη συνιστά ατομικό μέτρο δυνάμενο να αποσπαστεί από τις λοιπές διατάξεις του κανονισμού 1804/1999, των οποίων δεν αμφισβητούν την κανονιστική φύση. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά μόνο τους παρασκευαστές ζωικών προϊόντων διατροφής τα οποία δεν παράγονται με βιολογικό τρόπο παραγωγής και τα οποία διατίθενται στο εμπόριο υπό σήμα το οποίο περιέχει τους όρους «bio» ή «βιολογικό» και το οποίο έχει καταχωριστεί πριν από τις 22 Ιουλίου 1991. Από τη νομολογία όμως προκύπτει ότι μια διάταξη που έχει τη μορφή κανονιστικής πράξεως αλλά αφορά ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους ή λόγω πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο

πρόσωπο πρέπει να εξομοιώνεται προς ατομικό μέτρο (απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 21 ανωτέρω, σκέψη 19, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 70).

24 Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι στο σύνολο των κρατών μελών μόνον η Danone ωφελείται από την προσβαλλόμενη διάταξη. Εν πάση περίπτωση, το μόνο σήμα το οποίο σήμερα αποτελεί αντικείμενο εκμεταλλεύσεως στη Γαλλία για μη βιολογικά προϊόντα που χρησιμοποιούν τον όρο «bio» και υπαινίσσονται τη βιολογική γεωργία είναι το σήμα «Bio Danone» που καταχωρίστηκε υπό τον αριθ. 1749028, κατατέθηκε στο INPI (εθνικός οργανισμός βιομηχανικής ιδιοκτησίας) στις 2 Σεπτεμβρίου 1997, ανανεώθηκε στις 26 Αυγούστου 1997 και χρησιμοποιείται για την πώληση γιαουρτιών. Πρόκειται για το μοναδικό σήμα το οποίο ωφελείται από την παρέκκλιση που περιέχεται στην προσβαλλόμενη διάταξη.

25 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη τους αφορά ατομικά. Εξηγούν ότι, σύμφωνα με το διάταγμα 94-1212 της 26ης Δεκεμβρίου 1994, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του κώδικα καταναλώσεως όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής γεωργικών προϊόντων και τη μνεία του τρόπου αυτού επί των γεωργικών προϊόντων και των προϊόντων διατροφής (*Journal officiel de la République française* της 31ης Δεκεμβρίου 1994, σ. 19026), η χρήση του όρου «bio» για τον προσδιορισμό προϊόντων παραγομένων σύμφωνα με μη βιολογικό τρόπο παραγωγής, είτε φυτικής είτε ζωικής προελεύσεως, ήταν απαγορευμένη στη Γαλλία. Επιπλέον, ένα σήμα που περιέχει τον όρο «bio» για να προσδιορίσει τέτοια προϊόντα ήταν ακυρώσιμο πριν από την έκδοση του κανονισμού 1804/1999, εφόσον το άρθρο 3, στοιχείο ζ', της οδηγίας 89/104 ορίζει ότι «τα σήματα που θα μπορούσαν να παραπλανήσουν το κοινό» είναι άκυρα. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη διάταξη, νομιμοποιώντας την εμπορία μη βιολογικών προϊόντων υπό προδήλως παραπλανητικό σήμα περιλαμβάνον τον όρο «bio», καταργεί τη δυνατότητα που μέχρι τότε είχαν οι παραγωγοί βιολογικών προϊόντων να αναλάβουν ενέργειες, βάσει της οδηγίας 89/104 ή της γαλλικής νομοθεσίας, κατά των παρασκευαστών των οποίων τα προϊόντα διετίθεντο μέχρι τότε στο εμπόριο κατά παράβαση των προπαρατεθέντων κοινοτικών και εθνικών κανόνων. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι το γεγονός ότι υπέστησαν την αιφνίδια και απρόβλεπτη απώλεια της κανονιστικής προστασίας την οποία μπορούσαν θεμιτώς να προσδοκούν συνιστά ειδική περίσταση υπό την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1969, 10/68 και 18/68, Eridania κ.λπ. κατά Επι-

τροπής (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 159), η οποία τους εξατομικεύει σε σχέση με κάποιον άλλο επιχειρηματία.

26 Οι προσφεύγοντες τονίζουν ότι στην αντίληψη του καταναλωτή τα γνήσια βιολογικά γιαούρτια και τα γιαούρτια με σήμα «bio» είναι απολύτως υποκαταστάσιμα. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην αγορά των βιολογικών προϊόντων και οι οποίοι βλάπτονται από τον αθέμιτο ανταγωνισμό της Danone, τον οποίο νομιμοποιεί η προσβαλλόμενη διάταξη.

27 Οι προσφεύγοντες, αναφερόμενοι στις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1994, T-3/93, Air France κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994, σ. II-121), και ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής (παρατεθείσα στο σημείο 23 ανωτέρω), υπενθυμίζουν ότι την επιχείρηση της οποίας η κατάσταση στην αγορά θίγεται λόγω της εκδόσεως αποφάσεως απευθυνομένης σε ανταγωνιστική επιχείρηση την αφορά ατομικά η εν λόγω απόφαση. Αυτό ισχύει και όσον αφορά ένωση που εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων των οποίων θίγεται η ανταγωνιστική κατάσταση κατά τον ίδιο τρόπο. Συγκεκριμένα, μια ένωση που εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων τις οποίες αφορά άμεσα και ατομικά η προσβαλλόμενη πράξη μπορεί επίσης να προσβάλλει παραδεκτώς την πράξη αυτή (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, και AITEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 20 ανωτέρω).

28 Η κατάσταση όμως της Biogam και των μελών της FNAB και του Setrab χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αυτές ετύγχαναν πριν από την έκδοση του κανονισμού 1804/1999 προστασίας των βιολογικών προϊόντων τους, είτε φυτικής είτε ζωικής προελεύσεως, και ότι είχαν στηρίξει όλες τις προσπάθειες αναπτύξεώς τους στη βεβαιότητα της προστασίας αυτής. Λόγω της θεσπίσεως της προσβαλλομένης διατάξεως, η ανταγωνιστική κατάσταση των επιχειρήσεων αυτών αποδυναμώθηκε σημαντικά, σε σχέση με εκείνη της Danone που είναι ο άμεσος ανταγωνιστής, οπότε η παρέκκλιση που περιέχεται στην προσβαλλόμενη διάταξη απειλεί την πώληση των βιολογικών γιαουρτιών τους. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά

ατομικά τη Biogam, ως παραγωγό, καθώς και τη FNAB και το Setrab, ως αντιπροσωπευτικά όργανα που ενεργούν για την υπεράσπιση των συμφερόντων των μελών τους.

29 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι η Danone θα μπορούσε παραδεκτώς να ασκήσει προσφυγή κατά του κανονισμού 1804/1999. Κατά μείζονα λόγο, το ίδιο το δικαίωμα πρέπει να αναγνωριστεί στους προσφεύγοντες, εφόσον είναι οι μόνοι των οποίων η νομική κατάσταση εθίγη από τη θέσπιση της προσβαλλομένης διατάξεως.

30 Τέλος, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τη FNAB, δεδομένου ότι εθίγη η θέση της ως διαπραγματεύτριας (αποφάσεις Van de Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 20 ανωτέρω, και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125· απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 1994, T-465/93, Consorzio Gruppo di azione locale «Murgia Messapica» κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-361). Οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν συναφώς ότι η FNAB παρενέβη ενεργώς καθ' όλη τη διάρκεια καταρτίσεως του κανονισμού 1804/1999. Συγκεκριμένα, η FNAB είχε επιφορτιστεί από το γαλλικό Υπουργείο Γεωργίας με την αποστολή να «μεριμνά και να υπερασπίζεται τη ρύθμιση περί "βιολογικής γεωργίας" (παρακολούθηση και προτάσεις)». Για να υπογραμμίσουν τον ρόλο της FNAB κατά την κατάρτιση του κανονισμού 1804/1999, οι προσφεύγοντες αναφέρονται στα πρακτικά των διευθυνουσών επιτροπών «ρυθμιστική μέριμνα» της 10ης Μαρτίου και της 5ης Μαΐου 1999. Η FNAB απηύθυνε επίσης στις κοινοτικές υπηρεσίες εκθέσεις και προτάσεις κανονισμού. Οι προσφεύγοντες αναφέρουν ειδικότερα την έκθεση «Συμβολή των Γάλλων βιοκαλλιεργητών στο σχέδιο ευρωπαϊκού κανονισμού για τις ζωικές παραγωγές βιολογικής γεωργίας».

31 Τρίτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη διάταξη τους αφορά επίσης άμεσα, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και ότι επομένως συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για να κηρυχθεί παραδεκτή η υπό κρίση προσφυγή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

32 Από πάγια νομολογία (βλ. τις διατάξεις του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, T-122/96, Federolio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1559, σκέψεις 50 και 51, και της 29ης Απριλίου 1999, T-120/98, Alce κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1395, σκέψη 17), προκύπτει ότι το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ απονέμει στους ιδιώτες το δικαίωμα να προσβάλλουν κάθε απόφαση η οποία, αν και ελήφθη υπό τη μορφή κανονισμού, τους αφορά άμεσα και ατομικά. Ο σκοπός της διατάξεως αυτής είναι ιδίως να αποφευχθεί η δυνατότητα των κοινοτικών οργάνων να αποκλείουν, με την απλή επιλογή του τύπου του κανονισμού, την προσφυγή ιδιώτη κατά αποφάσεως που τον αφορά άμεσα και ατομικά και να καταστεί έτσι σαφές ότι η επιλογή του τύπου δεν μπορεί να μεταβάλει τη φύση μιας πράξεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1980, 789/79 και 790/79, Calpak και Società Emiliana Lavorazione Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 311, σκέψη 7, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1993, T-476/93, FRSEA και FNSEA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1187, σκέψη 19). Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι το κριτήριο διακρίσεως μεταξύ του κανονισμού και της αποφάσεως πρέπει να αναζητείται στο αν η επίμαχη πράξη είναι γενικής ή όχι ισχύος (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, Alusuisse Italia κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 8).

33 Πρέπει συνεπώς καταρχάς να προσδιοριστεί η φύση της προσβαλλομένης διατάξεως.

34 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 1804/1999 τροποποιεί, για να συμπεριλάβει τα κτηνοτροφικά προϊόντα, τον κανονισμό 2092/91. Ο κανονισμός 1804/1999 περιέχει κανόνες γενικής ισχύος οι οποίοι εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, όσον αφορά ιδίως τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως που παράγονται σύμφωνα με βιολογικό τρόπο παραγωγής.

35 Επομένως, ο κανονισμός 1804/1999 έχει, λόγω της γενικής ισχύος του, κανονιστικό χαρακτήρα και δεν συνιστά απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ.

36 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ωστόσο ότι η προσβαλλόμενη διάταξη συνιστά ατομική απόφαση, δεδομένου ότι μία και μόνη επιχείρηση τυγχάνει της παρεκκλίσεως που περιέχεται στη διάταξη αυτή.

37 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η προσβαλλόμενη διάταξη περιέχει μια προσωρινή παρέκκλιση από την αρχή ότι μόνο τα προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού 2092/91 μπορούν να φέρουν ενδείξεις αναφερόμενες σε βιολογικό τρόπο παραγωγής. Η παρέκκλιση, που έχει εφαρμογή μέχρι την 1η Ιουλίου 2006, παρέχει έτσι τη δυνατότητα χρησιμοποιήσεως σημάτων που περιέχουν τέτοιες ενδείξεις για προϊόντα τα οποία δεν έχουν παραχθεί σύμφωνα με τους προαναφερθέντες κανόνες, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους κατόχους των σημάτων αυτών να προσαρμόσουν την παραγωγή τους στις απαιτήσεις της βιολογικής γεωργίας. Ωστόσο, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε σύγχυση εκ μέρους των καταναλωτών, η προσβαλλόμενη διάταξη προβλέπει ρητώς ότι τα εν λόγω σήματα πρέπει να συνοδεύονται πάντοτε από «τη σαφή, εμφανή και ευανάγνωστη ένδειξη ότι τα προϊόντα δεν παράγονται με τον βιολογικό τρόπο που περιγράφεται στον [κανονισμό 2092/91]». Επιπλέον, μόνον τα σήματα για τα οποία είχε υποβληθεί αίτηση καταχωρίσεως πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2092/91 και τα οποία είναι συμβατά προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/104 μπορούν να τύχουν της προσωρινής παρεκκλίσεως που περιέχεται στην προσβαλλόμενη διάταξη.

38 Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη διάταξη εφαρμόζεται σε αντικειμενικά καθοριζόμενες καταστάσεις και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι μιας κατηγορίας κατόχων σημάτων που προσδιορίζεται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η επίμαχη προσωρινή παρέκκλιση πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του συνόλου των διατάξεων που την περιέχουν και ότι μετέχει του γενικού χαρακτήρα των διατάξεων αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1968, 6/68, Zuckerfabrik Watenstedt κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 791, της 18ης Ιανουαρίου 1979, 103/78 έως 109/78, Société des usines de Beauport κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 13, σκέψεις 15 έως 19, και της 29ης Ιουνίου 1993, C-298/89, Gibraltar κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3605, σκέψεις 18 έως 23).

39 Ως προς το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι μόνον η Danone τυγχάνει της παρεκκλίσεως που περιέχεται στην προσβαλλόμενη διάταξη, πρέπει να υπενθυ-

μιστεί ότι η κανονιστική φύση μιας πράξεως δεν αναιρείται από το ότι είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η ταυτότητα των υποκειμένων δικαίου στα οποία εφαρμόζεται, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως, καθοριζομένης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 21 ανωτέρω, σκέψη 18, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2305, σκέψη 65). Επιπλέον, το επιχείρημα των προσφευγόντων δεν μπορεί να στηριχθεί στα πραγματικά περιστατικά. Καταρχάς, από τα έγγραφα που προσαρτώνται στο παράρτημα 25 d των παρατηρήσεων επί της ενστάσεως απαραδέκτου προκύπτει ότι και άλλες εταιρίες έχουν καταθέσει στη Γαλλία, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2092/91, σήματα τα οποία, όπως και το σήμα «Bio Danone», μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κτηνοτροφικά προϊόντα διατροφής που παράγονται σύμφωνα με μη βιολογικό τρόπο παραγωγής. Έτσι, η εταιρία Pierre Fabre Cosmétique κατέθεσε το σήμα «Bio-Lancyl», για τα ακόλουθα, μεταξύ άλλων, προϊόντα: κρέας, παρασκευάσματα κρέατος, αυγά, γάλα και άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα. Η société annonéenne de produits de régime Odo-Sapro καταχώρησε το σήμα «Bio Cereal» για προϊόντα διατροφής. Ομοίως, η société diététique du Comté κατέθεσε το σήμα «Bio jolie» για ροφήματα με βάση το γάλα, για παρασκευάσματα κρέατος, ζελέδες κρέατος και κονσέρβες κρέατος. Εν συνεχεία, από την αίτηση παρεμβάσεως της CLESA SA προκύπτει ότι η εταιρία αυτή τυγχάνει επίσης της παρεκκλίσεως που περιέχεται στην προσβαλλόμενη διάταξη για τα σήματά της «Bioclesa», «Byoclesa», «Clesabio» και «Bio CLESA» τα οποία είχε καταθέσει, ιδίως, για γαλακτοκομικά προϊόντα.

40 Πρέπει συνεπώς να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη διάταξη μετέχει της κανονιστικής φύσεως των λοιπών διατάξεων του κανονισμού 1804/1999.

41 Πρέπει ωστόσο να εξεταστεί αν, παρά τη γενική ισχύ της προσβαλλομένης διατάξεως, μπορεί να θεωρηθεί ότι η διάταξη αυτή αφορά παρ' όλ' αυτά άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες. Συγκεκριμένα, η γενική ισχύς μιας πράξεως δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα (βλ. αποφάσεις Codorniu κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 21 ανωτέρω, σκέψη 19, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 66, και Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 50).

42 Όσον αφορά καταρχάς το αν η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια διάταξη γενικής ισχύος αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πρέπει το πρόσωπο αυτό να θίγεται από την επίμαχη διάταξη λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942· διατάξεις Federolio κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 59, και Alce κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 19).

43 Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τη Biogam λόγω του ότι αποδυναμώνει σημαντικά την ανταγωνιστική θέση της εταιρίας αυτής, η οποία εμπορεύεται βιολογικά γεωργικά προϊόντα. Όσον αφορά τη FNAB και το Setrab, η προσβαλλόμενη διάταξη τους αφορά ατομικά, δεδομένου ότι εκπροσωπούν τα συμφέροντα των μελών τους τα οποία, και αυτά, υφίστανται αθέμιτο ανταγωνισμό λόγω της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως.

44 Όσον αφορά τη FNAB και το Setrab, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το παραδεκτό προσφυγής ασκηθείσας από ένωση μπορεί να γίνει δεκτό όταν η ένωση εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες θα μπορούσαν παραδεκτώς να ασκήσουν προσφυγή (απόφαση Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 64· διατάξεις του Πρωτοδικείου Federolio κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 61, και της 23ης Νοεμβρίου 1999, T-173/98, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στη Συλλογή, σκέψη 47).

45 Ωστόσο, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Biogam και τα μέλη της FNAB και του Setrab θίγονται από την προσβαλλόμενη διάταξη λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

46 Πρέπει να υπενθυμιστεί καταρχάς ότι οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη διάταξη νομιμοποιεί την πώληση προϊόντων της Danone υπό το σήμα «Bio» θίγει σημαντικά την ανταγωνιστική θέση τους, δεδομένου ότι, στην αντίληψη των καταναλωτών, τα γιαούρτια με σήμα «Bio» μπορούν απολύτως να υποκαταστήσουν τα γιαούρτια που παράγονται σύμφωνα με βιολογικό τρόπο παραγωγής.

47 Δεν αμφισβητείται όμως ότι η Danone πριν από την έκδοση του κανονισμού 1804/1999, πωλούσε ήδη γιαούρτια υπό το σήμα «Bio». Η προσβαλλόμενη διάταξη απλώς διατηρεί αυτή την προϋφιστάμενη κατάσταση μέχρι την 1η Ιουλίου 2006 το αργότερο. Επιπλέον, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η προσβαλλόμενη διάταξη προβλέπει ότι «το σήμα [πρέπει να] αναπαράγεται πάντοτε με τη σαφή, εμφανή και ευανάγνωστη ένδειξη ότι τα προϊόντα δεν παράγονται με τον βιολογικό τρόπο που περιγράφεται στον [κανονισμό 2092/91]» (βλ. ανωτέρω σκέψη 9). Η υποχρέωση αυτή όμως μπορεί να αποκλείσει ή, τουλάχιστον, να περιορίσει τον φερόμενο ως αθέμιτο ανταγωνισμό που υφίσταντο οι προσφεύγοντες από τη Danone, πριν από τη θέσπιση της προσβαλλομένης διατάξεως.

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αποδυνάμωσε την ανταγωνιστική θέση των προσφευγόντων ή των μελών τους.

49 Επιπλέον, ακόμη και αν η προσβαλλόμενη διάταξη είχε θίξει σημαντικά την ανταγωνιστική θέση των προσφευγόντων ή των μελών τους, το γεγονός αυτό δεν θα μπορούσε να τους χαρακτηρίσει σε σχέση με κάθε άλλο επιχειρηματία που δραστηριοποιείται στην αγορά των βιολογικών προϊόντων. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά τη Biogam και τα μέλη της FNAB και του Setrab μόνο λόγω της αντικειμενικής ιδιότητας του επιχειρηματία που δραστηριοποιείται στην αγορά αυτή, όπως αφορά και όλους τους άλλους κοινοτικούς επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην εν λόγω αγορά.

50 Εν συνεχεία, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη νομιμοποιεί την εμπορία προϊόντων που δεν παράγονται σύμφωνα με βιολογικό τρόπο παραγωγής υπό σήμα το οποίο υπονοεί ένα τέτοιο τρόπο παραγωγής, κατά παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 89/104. Συγκεκριμένα, η προσβαλλό-

μενη διάταξη (βλ. ανωτέρω, σκέψη 9) προβλέπει ότι οι επιχειρηματίες μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν προσωρινά, για μη βιολογικά προϊόντα, ένα τέτοιο υφιστάμενο σήμα, υπό τον όρο ωστόσο ότι το σήμα αυτό «είναι σύμφωνο προς την πρώτη οδηγία 89/104». Επιπλέον, όπως αναφέρθηκε ήδη στις σκέψεις 9, 37 και 47 ανωτέρω, στην προσβαλλόμενη διάταξη προβλέφθηκαν μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί κάθε σύγχυση εκ μέρους των καταναλωτών.

51 Ως προς το επιχείρημα ότι η προσβαλλόμενη διάταξη κατέστησε θεμιτή την πρακτική της Danone κατά παράβαση της γαλλικής νομοθεσίας που εισήχθη το 1994, το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού τίθεται εν αμφιβόλω από το γεγονός ότι το σήμα «Bio Danone» ανανεώθηκε, για τη Γαλλία, στις 26 Αυγούστου 1997 (βλ. παράρτημα 25 ε των παρατηρήσεων επί της ενστάσεως απαραδέκτου).

52 Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν η προσβαλλόμενη διάταξη είχε νομιμοποιήσει μια πρακτική απαγορευόμενη από τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες, το γεγονός αυτό δεν θα μπορούσε να εξατομικεύσει τους προσφεύγοντες υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Συγκεκριμένα, επιβάλλεται εκ νέου η διαπίστωση ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσβαλλόμενη διάταξη θα αφορούσε τη Biogam και τα μέλη της FNAB και της Setrab μόνο λόγω της αντικειμενικής ιδιότητας του επιχειρηματία που δραστηριοποιείται στην αγορά προϊόντων παραγομένων σύμφωνα με βιολογικό τρόπο παραγωγής, όπως θα αφορούσε και όλους τους άλλους κοινοτικούς επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην αγορά αυτή.

53 Τέλος, πρέπει επιπλέον να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τη FNAB, λόγω του ότι εθίγη από τη διάταξη αυτή η θέση της FNAB ως διαπραγματεύτριας.

54 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία (αποφάσεις Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 20 ανωτέρω, σκέψεις 21 έως 24, και CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψεις 28 έως 30· διατάξεις Federolio κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 61, και Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 44

ανωτέρω, σκέψεις 47 και 54), το παραδεκτό προσφυγής ασκηθείσας από ένωση μπορεί να γίνει δεκτό όταν η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγεται η θέση της ως διαπραγματεύτριας από την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.

55 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο κανονισμός 1804/1999 αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεων και εκδόθηκε από το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Έστω και αν η FNAB κοινοποίησε εκθέσεις στις γαλλικές και κοινοτικές αρχές κατά τη διάρκεια της συνεργασίας που κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού αυτού, μόνον οι προαναφερθείσες κοινοτικές αρχές μπορούν να θεωρηθούν ότι παρενέβησαν στη διαδικασία αυτή. Από την επιχειρηματολογία των προσφευγόντων μπορεί μόνον να συναχθεί ότι η FNAB θεωρήθηκε από τις γαλλικές αρχές ως επαρκώς εκπροσωπούσα τα συμφέροντα των γεωργών που ασχολούνται με τη βιολογική γεωργία στη Γαλλία, καθόσον μετείχε, σε ένα στάδιο και σε βαθμό που είναι αδύνατο να καθοριστούν, στην επιλογή της θέσεως της γαλλικής αντιπροσωπείας η οποία εκφράστηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

56 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η θέση της FNAB ως διαπραγματεύτριας εθίγη από την προσβαλλόμενη διάταξη.

57 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες δεν ικανοποιούν μία από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεν χρειάζεται να εξεταστεί περαιτέρω το αν η διάταξη αυτή τους αφορά άμεσα.

58 Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να χρειάζεται να κριθούν οι αιτήσεις παρεμβάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να αποφασιστεί ότι θα φέρουν, πέραν των δικών τους εξόδων, τα έξοδα του Συμβουλίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

60 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφοι 4 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, η Danone SA, η Compagnie Gervais Danone, η CLESA SA και η SKW Biosystems GmbH, που υπέβαλαν αιτήσεις παρεμβάσεως, θα φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**

2) **Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Επιτροπής, της** Danone SA, **της** Compagnie Gervais Danone, **της** CLESA SA **και της** SKW Biosystems GmbH.

3) **Οι προσφεύγοντες θα φέρουν τα δικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.**

4) **Η Επιτροπή,** η Danone SA, **η** Compagnie Gervais Danone, **η** CLESA SA **και η** SKW Biosystems GmbH, **που υπέβαλαν αιτήσεις παρεμβάσεως, θα φέρουν τα δικά τους έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 11 Ιουλίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts